

den Række Ændringsforslag, jeg nævnte. Der er for det Første Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 1. Det er i sig selv meget ubetydeligt, og gaaer kun ud paa, at i Stedet for Udtrykket „Æyendebog“ i Lovforslaget at sætte Ordet „Opholdsbog“. Jeg vil imidlertid spørge Enhver, om han ikke, naar En præsenterer ham en Æyendebog, strax veed, hvad dette er? Han veed af denne Benaevnelse, hvilket Forhold det er, hvorom der er Spørgsmaal, og hans Tanke gaaer strax ind paa, at denne Æyendebog angaaer Æyendeforholdet, som vedkommer den, der vil have Tjeneste; men saaledes gaaer det virkelig ikke, naar En præsenterer mig en Opholdsbog. Jeg vil endog sige, at naar jeg ikke havde læst det foreliggende Ændringsforslag, og Nogen leverede mig en Opholdsbog, vilde jeg sandelig troe, at det omtrent var det Samme som et Opholdspas, en Tilladelse til, at Vedkommende maatte opholde sig paa, dette Sted. Jeg troer, at enhver yderligere Bemærkning for at vise, hvorledes det forholder sig med dette Ændringsforslag, er unødvendig. — 3 Ændringsforslaget under Nr. 2 er der foreslaaet, at det ikke skal være Sognefogden, som skal meddele Paategningen. Flere Grunde kunde maaskee tale herfor; men jeg troer slet ikke, at man faaer Sagen heldigt afgjort ved dette Ændringsforslag. Det gaaer principalt ud paa, at det skal være Sogneforstanderskabets Formand, som skal forshue Skudsmaalsbogen med sin Attest, men det vilde vistnok kun være lidet hensigtsmæssigt, at lægge denne Byrde paa ham. Jeg synes; at man rent misforstaaer, hvad der paaligger Formanden for et Sogneforstanderskab, naar man saaledes vil drage ham ind i Forretninger af den Art, naar man vil, at han skal overtage Forretninger, som, selv om man antager, at der snart kunde foregaae en Forandring i Sognefogdens Forhold, vare tiltænkte en underordnet Politibestillingsmand. Der er naturligtvis Mere, som kan tale for det subsidiaire Forslag, at denne Forretning skal paalægges Sognepræsten, men jeg skal i Forbindelse hermed gjøre en Bemærkning, som synes mig at vise, at man i det Hele taget ved at fremkomme med disse Ændringsforslag, har, hvis jeg tør bruge det Udtryk, ladet det noget mangle paa den nøiere

Overveetelse, som dog med Hensyn til en Lovs Affattelse er ganske nødvendig. Efter at man nemlig principalt har foreslaaet, at der skal staae Sogneforstanderskabets Formand, og subsidiairt, at der skal staae Sognepræsten, vil man, at der skal indsættes en Bestemmelse; som siger: „Denne Embeds- eller Bestillingsmand“ osv. Gaaer det principale Forslag igjennem, vil man altsaa igjennem en Lov kalde Formanden for Sogneforstanderskabet en Bestillingsmand, og gaaer det subsidiaire Forslag igjennem, vil man give Sognepræsten denne Benaevnelse. Hvem er Embedsmanden, og hvem er Bestillingsmanden? Embedsmanden bliver Politimesteren og Bestillingsmanden bliver Sognepræsten, og dette viser blandt Andet, at dette Forslag umuligt kan vedtages af det høitærede Æyng.

3 Ændringsforslaget under Nr. 4 er der foreslaaet, at ikke blot nærværende Lovs Bestemmelser skulle optages i den nye Æyendebog, som jeg vil vedblive at kalde den, men at Æyendelovgivningens vigtigste Bestemmelser skulle optages deri. Dette Udtryk er imidlertid meget elastisk og vil finde en meget forskjellig Fortolkning; men saameget forekommer mig rigtigt nok at være indlysende, at det ikke gaaer an at drage alt dette ind i Æyendebogen. — Mange andre af de stillede Ændringsforslag kunde give Anledning til Bemærkninger; men jeg skal for Rortheds Skyld endnu kun holde mig til dem, der gaae ud paa, at Lovforslagets §§ 9 og 10 skulle udgaae, hvilke Forslag ere betegneede som Rjernesforslag. Ved at ubelade § 9 vil man udelukke Huusbonden fra den ved Lovforslaget tilsigtede Afgang til i Æyendebogen at kunne gjøre en Bemærkning om, at han har fæstet et Æyende for saa og saa lang Tid og for den og den Løn, men dette er en Bestemmelse, som ikke bør savnes. Den kan ikke være Æyendet til nogen Uleilighed, men den afgiver et godt Bærn for Huusbonden. Intet er naturligare, end at denne, naar han fæster et Æyende, i Æyendebogen kan gjøre den i Paragraphen nævnte Ansørsel, og der er saameget mere Grund til at fastholde denne Bestemmelse, som det allerede i mangfoldige Æyene af Landet har været Brug, at man i Skudsmaalsbogen anfører den Bemærkning: Dette Æyende er fæstet i min Tjeneste for den og den Løn. Hvorfor